

embedet paa Færøerne; disse Trøer ere ganske og aldeles af samme Beskaffenhed og staae under lignende Forhold som de Trøer, der høre til Husfegaard. Jeg har anseet det for naturligt, at ogsaa disse Trøer komme ind under Loven og altsaa gaae over til Selveiendom. — Forslaget under Nr. 2 gaaer ud paa, at Ordene i samme Paragraph: „som ere bortleiede til Indvaanere i Thorshavn“ skulle udgaae, idet jeg mener, at de Trøer, som høre til Gaarden Husfegaard, alle skulle overgaae til Selveiendom, hvad enten de maatte være bortleiede til Indvaanere i Thorshavn eller ikke.

Med Hensyn til § 2 har jeg foreslaaet, at den Bestemmelse skal udgaae af Paragraphen, at naar en Trøpart skal sælges, skal det staae den eller dem, der eie den øvrige Deel af Trøen, frit for at kunne kjøbe den, naar de derfor ville give den højeste Betaling, som nogen anden Kjøber vil give; denne Bestemmelse synes mig i høi Grad uheldig, og jeg seer ikke, at den i og for sig har nogen Grund. Det maa nemlig erkjendes, at det, at Trøparten gaaer over til en Anden end den, der eier de andre Trøer, ikke kan medføre nogen Uanseligghed; thi derved vil Forholdet ganske være det samme, som det var, forinden Handelen gik for sig, idet den hele Forandring, der skeer, jo blot er den, at der kommer en Eier istedetfor en anden, tidligere Eier; jeg troer, at det er en Hindring ved Afhændelsen, som vil være besværlig for den, der eier Trøparten og ønsker at afhænde den, en Hindring, som man ikke skal føre ind i Loven og hvortil jeg ikke seer nogen Grund. Hvad § 5 angaaer, har jeg stillet det Forslag, at Paragraphen skal udgaae, og saaledes som den ærede Formand har gjort opmærksom paa, har jeg tillige forlangt særlig Afstemning over de to Stykker, hvoraf denne Paragraph bestaaer; det første Stykke gaaer ud paa, at ingen Trøpart maa deles eller udstyffes uden vedkommende Ministeriums Samtykke; jeg troer, at denne Bestemmelse er lidt ubillig. Under 4de Marts 1857 blev der givet en Lov angaaende Udstyfningsvæsenet paa Færøerne, hvorved Udstyfningen blev i høi Grad indskrænket og besværliggjort; det synes altsaa naturligt, at forsaavidt man kunde ønske at begrænse Udstyfningen af disse Trøer, var det

tilstrækkeligt at henføre disse Trøer under denne Lovs Bestemmelser, og jeg mener derfor, at man rolig kan lade det første Stykke af Paragraphen falde bort. Det maa erindres, at disse Trøer ere, saaledes som ogsaa Motiverne ville have vist det ærede Thing, deelte i saa smaa Stykker, at der ikke er nogen Grund til, at der foretages en yderligere Udstyfning deraf, men jeg mener, at forsaavidt et saadant Ønske maatte komme frem, vilde det være ubilligt at lægge en saadan Hindring i veien for Ønskets Gjennemførelse som den, der findes i det første Stykke af § 5. Hvad angaaer den anden og sidste Deel af § 5, som jeg ligeledes foreslaaer skal udgaae, da svarer den ganske til den Bestemmelse i § 2, som jeg har foreslaaet skal udgaae, nemlig den, at naar en Trøpart skal sælges, skal det staae dem, der eie den øvrige Deel af Trøen, frit for at træde ind i det højeste Bud. Jeg kan altsaa med Hensyn til Begrundelsen af dette Forslag henvisse til, hvad jeg har sagt til Begrundelse af Forslaget til § 2. Med Hensyn til det Forslag, som jeg har stillet, at ogsaa § 6 skulde udgaae, skal jeg bemærke, at denne Paragraph handler om, at ingen Trø maa bebygges uden Amtets Samtykke. Grunden, hvorfor jeg har foreslaaet, at denne Paragraph skulde udgaae, er den, at jeg mener, at det maa staae Trøerne aldeles frit for, hvorvidt de ville bebygge Trøerne eller ikke; jeg seer ikke, der er nogen Grund til at indføre Hindringer i saa Henseende for disse Trøers Vedkommende fremfor med Hensyn til alt andet Fordegs paa Færøerne. Det er, eller forekommer idetmindste mig at være klart, at disse Trøer ville komme ind under de Regler for Udstyfningen i det Hele, som findes i Loven af 4de Marts 1857, og da disse, som sagt, ere meget indskrænkende, troer jeg, man fuldkommen kan berolige sig dermed. Den sidste Deel af § 6 kunde maaskee bedre bibeholdes; uagtet jeg heller ikke seer nogen Grund dertil. Den gaaer ud paa, at „naar en Trø er bleven bebygget, skal Huset og Trøen forblive en samlet Eiendom, saa at særskilt Afhændelse af en af Delene ikke maa finde Sted“; denne Bestemmelse kan man maaskee fastholde, og for at ikke Ønsket om at fastholde den skulde medføre, at man tog den første Deel af § 6.